

The Nationalist Movement in the Armed Forces of the Philippines

PROF. RANDOLF DAVID (Director, Third World Studies Center): Ang liham na ito ay natagpuan ko sa aking mesa ngayong hapon. Ang sulat na ito ay naka-ukol sa ating naririto ngayon.

Sa lahat ng mga kabilang sa pamayanan ng Pamantasan ng Pilipinas:

Isang maka-Pilipino at mapagpalayang pagbati!

Lubos ang aming kagalakan at pasasalamat sa pagkakaroon ng isang malayang talakayan sa Pamantasan hinggil sa pagsibol ng Kilusang Makabayan sa loob ng Sandatahang Lakas ng Pilipinas.

Bagamat ang kasalukuyang kalagayan ay hindi nagdudulot ng puwang upang kami ay hayag at tuwirang makibahagi sa inyong talakayan, lubos ang aming paniniwala na ang talakayang ito ay isang positibong hakbang, isang ambag sa pagsulong ng patuloy na pakikibaka para sa ganap at tunay na kalayaan, demokrasya, katarungang panlipunan, kaunlaran, at kapayapaan sa ating lipunan — pakikibakang sa halip na pangunahan ng Rehimeng Aquino ay patuloy pa nitong sinagkaan sa layong mapangalagaan ang makitid na interes ng ilan at ng mga imperyalista.

Matatag ang aming pagkilala na ang Pamantasan, bilang salamin ng lipunan, ay hindi lamang nag-uukol ng panahon sa ating kapaligiran; bagkus, ito'y naghahain din ng mga kasagutan at alternatibong pananaw, at nagsisilbing balon ng mga aktibong nakikilahok sa makabuluhang pagbabago ng lipunan.

Kami'y umaasa na ang talakayang ito ay makatutulong upang bigyang linaw ang mga usapin hinggil sa Young Officers Union (YOU) at mga kaisa nitong rebolusyonaryong organisasyong pangkabataan.

sa Aklatan ng Kabataang Lakas ng Sambayanang Pilipino (AKLAS - PILIPINO). Kami'y bukas sa lahat ng mga katanungang nananatili sa inyong mga kaisipan at damdamin, lalong-lalo na sa mga puna at panukala upang ang ating hanay ay magpang-abot, magkalinawan, at tuluyang magkaisa.

Aming binibigyang diin muli na bagamat nais naming lumitaw at aktibong makilahok sa talakayang ito ay hindi nanin magawa sa pangseguridad na kadahilanan. Ganoon pa man, kami'y kasama ninyo sa ngayon -- nakikisalamuha, nakikiisa, at nakikinig sa inyong nais ipaabot. Anumang karagdagan, paglilina, o mga kasagutan sa inyong mga katanungan ay aming ipaaabot sa inyong hanay sa lalong madaling panahon.

Umaasa ang buong AKLAS PILIPINO sa inyong aktibong pakikiisa sa sumusulong at lumalawak na pakikibaka para sa lubusang ikapagbabago ng Lipunanang Pilipino -- isang pagbabagong magbibigay katuparan sa pananampalatayang "Ang Sambayanang Pilipino ang siyang dapat magunay-ari at maghari sa Pilipinas, hindi ang mga dayuhan."

Bilang pangwakas, hayaang ninyong muling umalingawngaw ang mga pananalita ni Gat. Jose Rizal na nangusap sa pamamagitan ni Elias sa *Noli Me Tangere*: "Ang lahat ay gumigising. Ang pagkahimbing ay tumagal nang mga daang-daang taon, ngunit isang araw ay bumagsak ang lintik, at ang lintik, nang magkagunaw, ay pumuksa ng buhay, mula noon ay may bagong layunin ang kumikilos sa mga budhi, at ang mga layuning ito na ngayo'y watak-watak, ay magsasama balang araw, na papatnubayan ng Diyos. Ang Diyos na hindi nagpabaya sa ibang bayan, hindi rin magpapabaya sa atin; ang kaniyang tunguhin ay ang tunguhin ng kalayaan."

Mabuhay ang Sambayanang Pilipino!

Sa tagumpay ng Pilipinismo at ng Makabayang Rebolusyon,

Ka. Francisco Magtanggol III
Tagapangulo
Kabataan para sa Demokratikong
Rebolusyon - Kasapi, Aklatan ng Kabataan
Lakas ng Sambayanang Pilipino
(KADRE/AKLAS PILIPINO)

Capt. Carlos Maglalang, 1SR
Tagapagsalita
Young Officers Union - Kasapi,
Aklatan ng Kabataan Lakas ng
Sambayanang Pilipino
(YOU/AKLAS PILIPINO)

Ika-26 ng Hunyo, 1990
Pamantasan ng Pilipinas

MR. NONI VILLANUEVA (Kilusang Filipinismo): Noong ako'y nasa Kabataang Makabayan (KM), ang tingin ko sa mga kapatid natin sa militar ay mga tuta at pasista. Noong inaaway pa namin si Marcos at ako ay pambansang tagapagsalita ng KM, ang paniwala ko ay wala ng ibang paraan ng pagbabago ng ating lipunan kundi sa pamamagitan ng sandatahang pakikibaka. Kaya nagyayabang ako sa Plaza Miranda noon, sinasabi ko sa mga kabataan doon na "ayoko ng humawak ng mikropono at gusto ko namang yumakap ng armalite." Ang sabi naman ni Ka Nilo (Tayag), "Ayaw mo na palang magsalita. Walang mangyayari sa demo-demonstrasyon. Mababago lang natin ang lipunan sa pamamagitan ng sandata." Kaya ipinadala ako sa Isabela at doon nakasama ko si Victor Corpuz. Ang ibinigay sa akin ng NPA (New People's Army) ay hindi armalite kundi sandok, kasi nalaman nilang masarap akong magluto. Ang tingin ko noon, isang pagsubok ito ng mga kapatid natin sa NPA dahil mahirap talaga ang buhay sa countryside lalo na sa kabundukan. Tinestetang lang nila ako dahil marami ang kasama namin na galing dito sa Metro Manila, lalo na ang mga peti-burgis at laking-UP na puro teorya lang.

Tinitingnan ko noon si Ka Iming at Victor Corpuz, ang isang unang RAM (reformist military), bilang mga modelo na magbibigay ng kanilang buhay para sa rebolusyon. Nag-request akong ma-assign kung saan ako ipinanganak, sa Western Visayas dahil hindi ako marunong mag-llokano. Panahon iyon ng Operation MV Karagatan at sina Vic ang sumalo ng mga armas na iyon. Ito ang nagpabilis sa pagma-Martial Law ni Marcos. Naputol ang komunikasyon sa north kaya ako na-assign sa south (Luzon) at diyan itinayo ang unit ni Melito Glor, ang command na ginagamit ngayon nina Ka Roger.

Nineteen seventy-three nang nilabag ko ang isang cadre rule. Dahil na-miss ko ang aking asawa at anak, nagkamali akong tumawagsa amin. Hindi ko alam na naka-bug pala ang telepono namin. After three days, nahuli ako. Kasama kong nahuli ang asawa ko. Tinorture ako physically at mentally. Wala akong bitterness mga kasama dahil bahagi ng labanan iyon. Kung may karapatan tayong mag-rebolusyon kung gusto natin, may karapatan din ang estadong depensahan ang sarili. Sa pagkakakulong ko, nagkasama kami ni Manny (Loste). Nagkaroon ako ng pagkakataon ng honest-to-goodness na soul-searching.

"Ano ba talaga ang ipinaglalaban namin?" Sinasabi namin, "pagiging makabayan." Habang sinasabi ko na si Marcos ay tuta ng 'kano, kami sa Kabataang Makabayan ay ginagawang halos bibliya ang "red book" ni Mao Tse Tung. Kaya kapag galit ka sa 'kano, kakampi ka pala sa tsekwa. Wala ka palang paniwala sa sarili mo. Inuukilkil ko ito kina Ka Nilo sa loob ng kulungan dahil ako'y napasama sa KM bilang nationalist. Sa loob ng kulungan, nagtataka sa amin ang mga guwardiya noong dumayo ang team ng People's Republic of China dahil nagtsi-cheer kami para sa team ng China at hindi sa team ng Pilipinas. Nagtataka sila sa amin, "Ano ba ang mga ito?" Kaya unti-unti, tinanong ko sa sarili 'yan, na kung bakit na-internalize ko si Mao pero hindi ko na-internalize sina Rizal, Mabini, Bonifacio. Kami mismong lumalaban, may kolonyal na kaisipan. Siguro maski si Joma (Sison), tingin niya sa sarili niya siya ang Mao Tse Tung ng Pilipinas. Walang tiwala ang mga intelektwal mismo natin sa sarili nating kaisipan. Sa loob ng kulungan, nakakausap namin ang mga guwardiya, nagtatanungan kami, "Ano ba talaga, ba't ba tayo ang nagpapatayan?" Sinisigaw namin (sa KM) "Ibagsak ang Imperyalistang Amerikano!" pero ang Pilipino ang bumubulagta. Wala akong sama ng loob sa mga tumorture sa akin dahil nakita ko rin kung paano magbaon ng tao itong mga NPA. Kaya lalong lumalayo ang pagkakaisa nating Pilipino. Pilipino sa Pilipino ang nagpapatayan. Sa away ng komunista at imperyalista, ang Pilipino ang naiipit! Niliwanag namin ito sa mga sundalo. For six years, nagtatanong ako sa sarili hanggang sa paglaya.

Asiaweek

Nakalaya ako noong panahon ni Marcos. Sumunod si Ka Nilo at nakipaglaro siya kay Marcos. Dito nagkaroon kami ng pagkakataon dahil pumayag si Marcos na magalita ayon sa "Filipino Ideology." Ang librong isinulat niya ay mga

Coup-cum revolution: Rebel soldiers after the Makati siege.

taga-UP ang nagsulat. Kaya nasa kanya namin ang pagiging makabayan na nakapaloob sa mga librong iyon at nagkaroon kami ng pagkakataong makapag-lecture at magbigay ng seminar sa iba't-ibang ahensiya ng gobyerno at sa loob ng militar. Dito

namin na-meet ang katulad nina Col. Batac at Capt. Maglalang. Dito, sa loob ng ilang taon, mula 1983, nagkaroon kami ng pagkakataong maglecture sa iba't-ibang kampo sa Luzon, Visayas at Mindanao. At ang laman ng aming lecture sa mga kapatid natin na sundalo ay laban sa imperyalismo. Nandoon ang laman ng pagiging makabayan; na dapat sila, ang ating mga sundalo, ang maging mga Bonifacio ngayon. Unti-unti, marami sa mga militar ang tumanggap nito dahil marami rin sa kanila ang produkto ng FQS (First Quarter Storm). Pagkakamali ng CPP-NPA na hindi kilalanin ang katotohanang ito kaya hindi lumago ang Victor Corpuz Movement.

Sa panahon ni Marcos kami nagkaroon ng pagkakataon na makapag-organisa sa loob mismo ng militar at magkaroon ng mga kadre na nagbabandila ng Filipinism. Nililinaw namin sa mga sundalo na malinaw sa NPA kung bakit ito humawak ng armas. Ang karamihan sa ating mga sundalo kasi, ang ambisyon sa pagsusundalo ay maging isang Fernando Poe. Kaya pagbaba nila sa masa, hindi malinaw sa kanila ang pulitikal at ideological at ang tingin sa bawat magbubukid ay isang potensyal na NPA. Kapag nagtanong siya ng sedula at walang maipakita ang magbubukid, pagbibintangan niya itong NPA. Itinutulak lamang niya ito na mag-NPA. Kaya sa aktuwal na nangyayari, ang tingin sa kanila ng masa ay si Max Alvarado. At ang tawag sa NPA,

"Nice People Around" dahil ang mga kapatid nating NPA, nag-iigib ng tubig at nagsisibak ng kahoy pagbaba sa masa.

Sa Region III kami nakapag-concentrate dahil dito nagsimula ang mga kapatid nating mga Left. Nalinaw din sa kanila (military) na dapat maging kadre ang ibang mga sundalo, na kung nagawang maglingkod ng mga NPA, dapat na gawin lang din iyon ng sundalo. Tandaan natin na karamihan sa mga sundalong ito ay anak din ng magbubukid. Nakita ng mga mata ko ang ilang produkto nito, ang mga tinamaan ng ideology, sila ngayon ang kumikilos. Ang iba'y nakakulong katulad ni Col. Cabauatan. Na-meet lang kami nito dahil sa kapapanood ng tape namin ni Nilo. Hinanap niya kami at nakausap namin siya. Nakipag-discuss siya sa amin ng mabuti. Sa pagkakaalam ko, dating nangungulekta ng tenga ng NPA ang taong ito. Pero nang pumasok sa kanya ang ideology na ito, nagbago siya at sa tingin niya, hindi dapat magpatayan ang mga Pilipino.

MR. JULIUS FORTUNA (*Daily Globe*): As a reporter, I can share with you some of my insights based on limited contacts with the YOU. Sometime last month (May 1990), I had the good fortune to meet with leaders of the YOU and to discuss with them the goals of their organization. It was a fruitful overnight interview where a lot of questions about this group were clarified, a group described often in media as shadowy or mysterious.

I have also received almost all the materials sent by the YOU leadership to media. These materials, which include the very comprehensive interview with the Center for Investigative Journalism, contain YOU's stand on several issues.

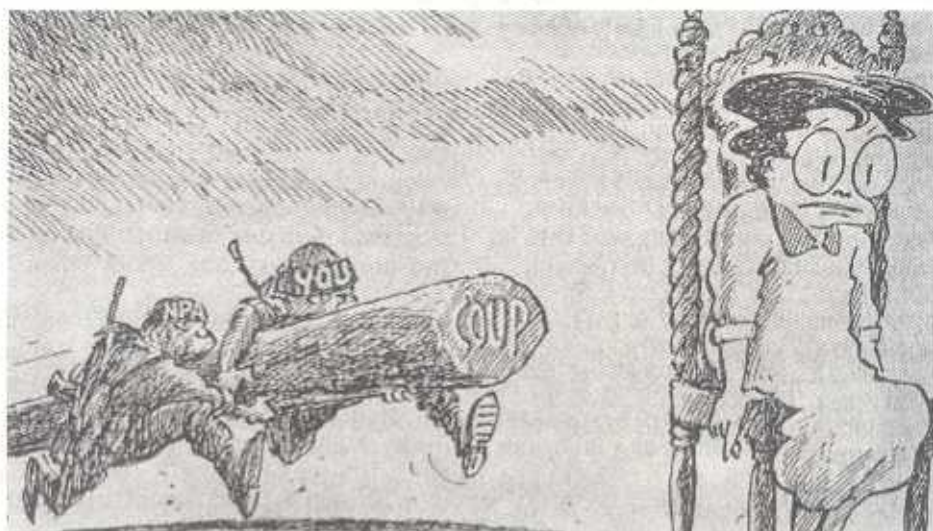
The first question in this forum is if the YOU is for real. The answer is yes. My basis is empirical. I saw them, I met them. Four journalists met four officers of the YOU somewhere outside Manila in a round-table discussion on issues. There were more in that group but they were not introduced to us.

The four officers who met us were:

1. Thirty five years old and below;
2. Graduates of the Philippine Military Academy, Class '77 and above;
3. Majors, captains and lieutenants;
4. Participants (some of them) in the December Coup as operations officers, notably in the Makati front and in Channel 4;
5. Mostly from the Scout Rangers.

All of them were knowledgeable about national issues, and their views hew closely along nationalist lines.

How big the YOU is, they won't say. The Armed Forces of the Philippines (AFP) leadership says that the YOU

A YOU-NDF alliance?

should have a dozen officers as members. A report of the YOU's committee on organization to the YOU Executive Committee dated December 31 contradicts the AFP claim. The report which was made available to the media mentions 198 collectives of the YOU. A YOU collective, the document clarifies, is composed of 3 to 7 members. These collectives are organized at the provincial and regional levels. They are also found in offices, brigades, and underground formations. According to a certain Guerrero who signed the report, the committee on organization projects that there should be about 400 members by the month of June.

Whether to believe or not this claim by the YOU I leave to you. From a journalistic point of view, this should be a basis for further investigation.

One thing is certain and unmistakable: the YOU has operational presence and effectiveness. It was YOU who sprung former Lt. Col. Billy Bibit out of prison. Most of the thirty soldiers who participated in that operation came from the Scout Ranger regiment.

Still, the best way to find out the nature of the group is to discuss their stands on issues. Here, our basis will be the results of our interview with them and their statements.

On the US military bases. The YOU and six other affiliates of the Democratic Front for Filipinism (DPF) are against the continued stay of US bases beyond September 16, 1991. Last May 14, the YOU and six other affiliates of the DPF issued a notice of termination on the bases which stated in part: "We are therefore giving the Government of the United States of America one year to withdraw all its troops and movable facilities from Philippine soil to commence on September 1, 1990." Unlike the Philippine Government's position, YOU does not want a renegotiation of another bases agreement. When asked what they will do in case the Americans stay beyond September 16, 1991, Capt. Emilio Natividad said: "Hindi na YOU and gagalaw doon. The question is already beyond the province of the military". Asked further on what they will do in case the Americans invade the Philippines to ensure that their bases stay, Natividad said: "Mas magiging klaro ang national liberation war. Hindi na lang YOU iyon. Kasama na ang bayan diyari."

On land reform. I have not seen a schematic position of YOU on land reform. They have a sectoral organization called the Kabataang Magsasaka para sa Sambayanan (KASAMA) but its work is not very clear. The nearest that could be construed as a position on land reform was a statement of Capt. Emilio Natividad saying that they want to emphasize "productivity" and "cooperatives" in their dealings with the peasantry. An interview with Ka Larry Gatmaitan, Chairman of KASAMA was not enlightening either, despite what he said about the extensive work of KASAMA in Bicol. YOU's position therefore is not as clear as the National Democratic Front's (NDF) position. Perhaps this is because the DPF's aversion to class struggle ties its hands in calling on its peasant following and using its armed power to destroy the might of the landlord class in the countryside. Ka Larry has invited journalists to see their mass base in the countryside. But now, I remain unimpressed with their agrarian work. I have yet to hear a declaration from their leaders that they are prepared to do what is the minimum program of the NDF in the countryside: mobilize the peasantry on the basis of reduction of land rent and the elimination of usury.

On nationalist industrialization. On this, YOU's position is tractable, having adopted all of the ideas on economic nationalism espoused by political economist Alejandro Lichauco. "Nationalist Economics" authored by Lichauco forms part of the required readings of all cadres under the DPF and all applicants to the YOU. If a comparison has to be made, perhaps the YOU program for nationalist industrialization would be similar to statements made by the National Economic Protectionism Association (NEPA) and also those made by the late Senator Claro M. Recto. If the Lichauco and the Recto views would be the guide of a YOU regime, we will see an emphasis on heavy industry as a basis for the development of medium and light industries. Foreign capital shall be curtailed and the current regime's import liberalization policy shall be eliminated. Having seen the importance of the issue, they have organized a "Nationalist Entrepreneurs for an Industrialized Philippines." To my knowledge, this organization has not yet

issued a statement or a program of action on nationalist industrialization but a number of businessmen are curious over the formation of this group.

On security issues. YOU wants an independent armed forces that is free from the ideological and logistical control of the United States. Aside from dismantling the bases, they also want to cut off arrangements with the US that tie the Philippine armed forces to the United States. Side by side with expelling the Americans is a program of self-reliance. According to Capt. Natividad, this can only be realized if the country embarks on a program of industrialization. Interviews with nationalist officers show that they are envious of the growing strength of other Southeast Asian countries and their armies.

On civil liberties. This is a difficult topic for YOU and one notices a reluctance of officers to answer media queries about civil rights and individual rights. Generally speaking, they say they believe in individual rights, but this right should be subordinated to national and state rights. In the words of an official of the DPF, "No nation in history has ever succeeded in implementing its nationalist agenda without being firm in its rule." Drawing an analogy between nationalism and democracy, he said, "While democracy may be a universal value that everybody should aspire for, the country needs the particular value, nationalism, to set the atmosphere for the universal value to succeed." In a YOU-led revolution, one should expect a curtailment of the rights of institutions and individuals which shall pose as obstacles to the development of Filipino nationalism.

On Foreign policy. The June 12 statement of the YOU and its youth umbrella organization - AKLAS - spells out their wish to become independent from foreign powers. YOU's foreign policy is no different from that of the national democrats. It is to develop a foreign policy independent of any international power bloc. It will oppose any unjust treaty with the United States. It will also campaign against the entry of foreign military advisers within the Philippine military.

In the field of culture. YOU is for the development of Filipino and indigenous Filipino culture. They asked on June 12 this year, "May tunay na kalayaan ba gayong naghahari ang banyagang kultura sa ating edukasyon, sa midya, sa musika, sa sining?"

PROF. EMMANUEL LALLANA (Department of Political Science, U.P. Diliman): What is interesting about the nationalist movement in the Armed Forces of the Philippines (AFP) is not the fact that it exists but it is the question of why it emerged only recently. In an era of nation-states where legitimacy claims are based on the existence of the nation, branches of the state apparatus ought to have nationalism as an ideology. Why it is only in the 1990s that nationalism has captured the imagination of some officers of the AFP is attributed to the character of the AFP as a colonial police.

Having said this, let me say at the outset that I am not at all enamoured with the idea of a nationalist AFP. Indeed if there is anything good that would come out of the current AFP fling with nationalism is that finally the concept of nationalism will be scrutinized and, hopefully, be demystified.

It is about time that the hegemony of progressives and liberals over nationalism is challenged. For these groups, nationalism is necessarily a good thing, a solution to all problems. Many of them will applaud Quezon's boast that "I would rather live under a government run like hell by Filipinos than a government run like heaven by Americans." There is a left variant of this statement. National democrats are willing to allow Filipino capitalists to exploit Filipino workers, as if Filipino capitalists are less rapacious and more acceptable than foreign ones. It is precisely this uncritical acceptance of nationalism among progressives and liberals that make many of them susceptible to right-wing appeals to nationalism like that of the Young Officers Union.

The YOU forces us to confront the reality of nationalism as a Janus-faced monster. From

Latin America we see that there are as many -- if not more -- national security military regimes as there are national liberation fronts. Indeed, the list of evil deeds done in the name of the nation is long.

In Latin America, the "national security" doctrine is the favorite principle used by military regimes to justify repressive authoritarian rule. The line "No security without development, no development without security" is embraced by most Latin American military regimes.

Admittedly there are self-styled "nationalist-reformist" or "nationalist-revolutionary" military regimes that are not national security ones. Let us examine this type of military regime.

The 1968 coups d'etat in Peru, Bolivia, Panama and the February 1972 coup in Ecuador were all avowedly "nationalist-revolutionary." Unlike the national security military regimes, they were not very repressive. They did not persecute nor prohibit political parties and labor unions. They had the support of some leftist parties or prominent leftist personalities. But they were authoritarian regimes.

The political regime established by these coups were but "enlightened despotisms" where everything is done in the name of the people although the people were not allowed to wield power. Because military men are by nature suspicious if not wary of popular participation, these regimes did not seriously try to enlist the popular support that is indispensable for social change. Alan Rouquie in assessing these regimes noted:

The leaders of the progressive military regimes in Latin America have an ambiguous and hesitant attitude toward popular participation. With the exception of Panama which succeeded in demilitarizing itself, they refused to make use of the support developed as a result of the reforms that they promoted by giving it ways to express itself. On the contrary, they had a tendency to keep the dominated groups that benefitted from the regime demobilized. (*The State and the Military in Latin America*, p. 330.)

In those cases where the officers-turned-politicians talked of popular participation, such participation was limited "to the immediate environment of the citizen, to his workplace or residential area, [and] excluded the system of national decisionmaking that remain[ed] the monopoly of the military." (*Ibid.*, p.331.)

The argument being put forward here is that nationalist reformist military regimes fail because they do not mobilize popular support since their character as military regimes prevents them from properly appreciating the importance of popular mobilization.

This brings us right back to the issue at hand. What I attempted to do by using historical as well as contemporary examples is to show that in most cases, nationalism is not an elixir -- it does not transform base metal into gold. It is not a potion that cures all ills. History is full of characters whose conviction and passion killed millions in the name of the nation. If we are forced to choose only one principle to stand on, I'd rather we choose democracy over nationalism.

MR. RONALD LUMBAO (Nationalist Student Alliance): Dapat nating ibilang na natural ang pagkakaroon ng nationalist movement sa militar. Maliban na lang siguro kung hanggang sa kasalukuyan ay bulag pa rin tayo sa teorya ng Marxismo at Leninismo na ang tingin sa militar ay isang institusyon na hindi kailanman magkakaroon o hindi tatablan ng nasyonalismo, na ito ay nananatiling instrumento ng nag-haharing uri sa kanyang pagsasamantala sa uning inaapi.

Dahil gumuho na and bantayog ng "cold war," dapat nang baguhin ang pag-iisip na ganito. Sa halip na magduda tayo sa existence ng isang nationalist military, dapat ay pagyamanin natin ito upang sa ganoon ay magsilbi itong inspirasyon sa pagkamit ng pinakamataas na antas ng pagkamakabayan sa lahat ng sektor upang makamit natin ang pambansang pagpapalaya na hindi sa pamamagitan ng isang coup d' etat.

(MR. MANUEL LOSTE of the Institute for Popular Democracy also shared his views on the topic; unfortunately, his presentation could not be reproduced here due to technical problems. - Ed.)

OPEN FORUM

Question: Nabanggit kanina na ang sanhi ng paghahati ng RAM at YOU ay ang disagreement nila tungkol sa coup d'etat as a mode of accession to power. Ano ang mode of accession ng YOU at ano ang papel ng masa sa mode na ito?

MR. FORTUNA: We asked Capt. Maglalang if there is a split between YOU and RAM. They never acknowledge a split from RAM but they say there is a difference between the two. YOU is a specific organization with specific tasks within a larger organization. RAM emphasizes standard issues like graft and corruption while YOU emphasizes nationalism and the bigger issues of the day. Such differences however made the reporters think that YOU is splitting from the larger Rebolusyonaryong Alyansang Makabansa or RAM. RAM believes in the "classical coup," 'yung biglaan na in one day or four hours ay kuha mo na ang state power. YOU, on the other hand, says, "Our political line is the nationalist revolution which, under the current condition, takes the form of coup-cum revolution-people's uprising." Asked what they mean by this, Maj. Del Pilar, an operation officer in the Makati take-over said that 'yung ginawa nila sa Makati ay isa nang departure from the classical coup. YOU wants participation of the people. Their strategy is somewhere between the classical coup and the protracted people's war of the CPP-NPA.

YOU is a very small organization within a larger one. At the top would be the alliance, the Democratic Front for Filipinism which has affiliates like the AKLAS. YOU is just one of the affiliates of AKLAS. Dito sa sinasabi nilang nationalist revolution, we see the participation of a layer of organizations. They are not thinking of YOU as a leading force of the revolution. It will only form part of the larger nationalist army of the Philippines composed of peasants and laborers. So, they have a concept of an NDF-like force.

Question: Mayroon bang sapat na batayan sa pagtingin na ang YOU ay hindi isang "recycled Marcos army?"

MR. VILLANUEVA: Noong nagle-lecture kami sa loob ng military, marami sa mga sundalo ang nagsasabing, "Sabi ko na nga ba, leftist ako."

MR. LUMBAGO: Ang YOU ay isa lang bang recycled Marcos faction sa AFP? Ano ba ang pagkakaiba ng Filipinism ni Cabauatan at ang Filipinism ng YOU?

Ang lumalabas, pag sinasabing Filipinism, dahil mayroong Filipino ideology, outrightly, Marcos ka. Kumbaga, sa paglago ng ating pulitika, hindi pupuwedeng huminog ang isang alternatibong galing sa Pinoy. Para bang ang credible lang na alternative ay Marxism, Leninism o socialism. Sa aming paniniwala, hindi dapat maging sagka iyong pagiging kapitalista o sosyalista sa usapin ng pambansang pagpapalaya. Kung unahin natin ang sosyalismo, paano na lang ang iba na nagnanais din ng pambansang pagpapalaya? Kaya, huwag muna nating pag-usapan kung anong "ismo" iyan. Pag-usapan na lang natin ang pambansang tungkulin -- ang pagpapalaya para ang kapitalista at sosyalista ay magkaisa upang labanan ang tunay na kaaway ng sambayanang Pilipino.

Batay sa ganitong pananaw, siguro puwedeng alternatibo ang Filipinismo bilang isang anti-imperialismong linya. Kung ganoon, hindi maaaring sabihin na mayroong isang taong nag-monomopolyo nito. Hindi dahil sa siya (Marcos) ang nagsimula nito ay siya na talaga ang tatak nito.

Bagamat noong panahon ng diktadura ay nagpapaliwanag kami ng Filipino Ideology, ang

malinaw naming agenda ay national liberation. Nilaro ni Marcos yung idelohiya, hindi niya ito sineryosong ipinatupad kaya siya mismo ang naging biktima ng Filipino Ideology niya.

Question: Ano ang stand ng YOU sa question ng "authoritarian politics?" Posible ba iyong sinasabi nilang i-subject ang individual rights to the national interest and interest of the state? If so, what we have here is the employment of nationalism as an ideology in the service of fascism.

MR. LOSTE: Mukhang hindi pa rin maliwanag at firm ang stand ng YOU sa authoritarian politics. Sa tantiya ko, may hipo pa dito ang authoritarian ethics na na-acquire nila sa proseso ng pagiging militar. For a time, they are willing to sacrifice individual civil liberties in order to maintain the nation-state. Merong mga gaps at weak points (in their program) and I attribute these to its formative years. Although there is the danger that nationalism could be employed by a fascist ideology, I personally take a cautious stand. Because nationalism in the ranks of the military is still developing, I cannot go beyond what is happening at the moment.

MR. FORTUNA: I think the key word is "nationalism" and the "creation of a nation-state." They will suppress all individual rights that become obstacles to the creation of a nation-state. In other words, all anti-nationalist forces will be suppressed but all those rights which are expressed in support of nationalism will be encouraged.

Question: Naniniwala ba ang Kilusang Filipinismo sa class struggle?

MR. LUMBAO: Hindi usapin ang class struggle sa topic ng pambansang pagpapalaya. Ang usapin ay alin ba ang dapat na unahin, ang tungkol sa iba't-ibang sistema ng ekonomiya at pulitika o ang pagkakaroon ng isang bansa? Yun munang kabansaan ang dapat unahin. Wala pang bansa ay nagtatalo-talo na tayo kung anong sistema.

Comment (Dr. Felipe Miranda): Sa ngayon ay lumalabas nga na wala pa tayong sapat na datos tungkol sa YOU -- kung anong klaseng organisasyon ito, kung para kanino ito, sino ang nagsimula at ano ang patutunguhan nito. Hindi pa masasagot ang mga bagay na ito at wala pa namang sapat na panahon at pangyayari na magpapakita ng tunay na kulay nito. Ito ba'y bahagi ng Marcos army? Maari ring ito'y bahagi ng mga taong nasa RAM. Halimbawa, ang mga pagkukulang ng RAM bilang isang organisasyon ay napupunuhan ng YOU. Walang malakas na bisyon na nasyonalismo ang RAM, na meron ang YOU. Ang RAM ay nakasaklay sa iilang pulitiko na pinagsususpetsahang mga promotor ng RAM. Walang ganyang klaseng handicap ang YOU at sinasabing ito'y ayaw na ayaw sa pulitiko. Ang RAM ay walang kakayahang umaddress sa mga taong progresibong nasa kaliwa at mga liberal. Ang YOU ay may mga mensahe para sa mga ito. Kinakailangan ng RAM ng isang organisasyon tulad ng YOU-- bakit hindi bumuo ito? Ang YOU ay maaaring binuo ng mga taong naniniwala sa kanilang mga sarili ngunit maaring magamit naman ito ng mga taong higit na mahuhusay na strategists, na nasa RAM. Ito'y isa lamang paraan sa pagpo-proseso sa katanungang "Ano ang katayuan ng organisasyong ito?"

Importante ang pagtatanong na ganito dahil sa bansang ito, lagi tayong nagugulat. Maski si Marcos ay laging nagugulat pero naitatago lamang niya. Isa sa maraming pagkagulat ni Marcos ay noong ideklara niya ang Martial Law at nakita niya na ang militar ay talagang saping-sapi sa kanya. Pangalawang pagkagulat niya ay noong hindi nagkatutoo ang antisipasyon niyang maraming civilians ang mag-aaklas. Tayo ay nagulat din sa pagiging politicized ng militar at sa pagkakaroon ng nasyonalismo sa loob nito.

Itong politisasyon ng militar ay hindi nagsimula kay Marcos. Ang mga datos batay sa pag-aaral ng 8,500 na kadete sa PMA ay nagsasabing ang politisasyon ay kalimitang nagsimula noong early 1960s, bago naging presidente si Marcos. Paano ninyo masasabi na may politisasyon sa militar? Bakit hindi mapoliticize ito kung nagpopoliticize na ang halos lahat na sektor ng lipunan, kasama na ang sistemang edukasyon, simbahan, at mga pulitiko. Saan ba nakukuha ang mga militar at mga opisyaless kundi sa lipunan na pinanggagalingan din ng mga estudyante ng UP. Ang karamihan sa 8,000 na PMA cadets since 1951 to 1990 ay hindi karaniwang Pilipino.

Hindi totoo ang myth na sila'y merong "democratized origin." Ninety-nine percent sa kanila ay galing sa mga nanay at tatay na nakatapos sa kolehiyo. Hindi sila normal na Pilipino sapagkat 5 to 10 na Pilipino lamang sa bawat isang daan na pumasok sa elementarya ay nakatapos sa kolehiyo. Hindi rin totoo na sila'y galing sa mahihirap dahil ang kinikita ng kanilang pamilya ay galing sa business at pagtatrabaho sa opisina ng gobyerno at pribadong sektor. Ang ordinaryong Pilipino ay hindi kumikita ng suweldo. Ano ang college background ng mga PMA cadets? Isa sa bawat apat na kadete ay galing sa UP. Sa kabuuan, mahigit pa sa 60 percent sa kanila ay galing sa apat lamang na eskuwelahan: ang Mapua, UP, La Salle at Ateneo. 'Yung natitirang 40 percent ay galing pa rin sa iba't-ibang kolehiyo.

Bago pa pumasok sa PMA ay na-expose na ang mga kadete sa sari-saring mobilisasyon o politisasyon kaya ke nandyan o wala ang mga taong nagpapalago ng nasyonalismo sa militar,

People Power

Philippine soldiers: future liberators?

nandyan na ang mga taong handa sa nasyonalismo. Kaya lang medyo nagtagal ang proseso kung ikumpara mo sa UP. Ang problema ng YOU ay ang "log time," ang pagkahuli sa mga pangyayari na naranasan na ng ibang mga institusyon ng lipunan na ngayon pa l a n g nararanasan ng militar. Katakot-takot pang political developments a n g magaganap sa

militar. Hindi ako naniniwala na ang YOU ang huling organisasyong makabansa sa loob ng militar. May higit na organisasyon sa militar na bubuuin ng mas nakakabatang grupo na may nasyonalismo na. Habang bumabata ang militar ay lalong umiigting ang kanilang nasyonalismo. Pinapaigting ito ng panahon. Ang kanilang nasyonalismo ay umiigting sapagkat nagdaan sila kay Marcos at lalong ligting pa iyan ngayong nagdadaan sila kay Aquino. Ang nagpapaigting dito ay hindi ang Marcos at Aquino na dalawang katawang tao kundi ang lahat ng kondisyones sa bansa na nagdaan at dinaraan at idinaraos natin. Kaya naniniwala ako na sa loob ng militar ay may tunay na nasyonalismo ngunit kailangan pa itong buhayin ng higit at magkaroon ito ng organisasyon, at ito ay gagalaw.

Sa mga halimbawang ibinigay ni Prof. Lallana ng mga rehimeng militar -- pasista, corrupt o ano pa man ang mga ito -- sila ay mga militar na nasyonalistiko. Palagay ko ay walang tatangi sa militar ng Thailand kahit ano pa man ang ikabit mong negatibong katangian nito. Ito ay totoo rin sa panig ng military ng Indonesia. Ang nakakatakot dito ay kapag ginamit ang Thailand bilang isang modelo. Maraming maaakit dito, hindi lamang sa mga militar kundi sa mga sibilyan -- na

ang bansang ito na naiwan natin noong 1970s, na ngayon ay ating tinitingala; isang bansa na pangalawa sa Singapore ay hindi na gumagalang sa mga conditionalities ng IMF. Kapag ito ay ibinansag at ibinansag ng ating mga lider, baka maging modelo natin iyan at maging modelo ng nasyonalismo sa militar. Kapag nagsanib iyan at nilagay sa boto ng mga Pilipino, baka magulat tayo. Baka ang mangyari ay aprubahan ng sambayanan na tayo'y magkaroon ng isang administrasyong militar, o at least susubukan natin, titingnan natin kung may mabuting mangyayari diyari. Hindi ko nirerekomenda iyan.

Question: May posibilidad ba ng link-up sa pagitan ng kilusang makabayan sa loob ng Sandatahang Lakas at ng kilusang rebolusyonaryo sa NPA?

MR. FORTUNA: Ayon kay Capt. Emilio Natividad: "The possibility is always there pero siyempre, may sariling parameters to strike a strategic alliance, meron din kaming parameters based on our ideological lines that first of all, they have to sever ties with the Party or renounce Marxism and Leninism. Hindi naman Pilipino si Marx o si Lenin."

Puwedeng magkaroon ng tactical alliance katulad ng joint operations on specific targets pero hindi strategic alliance na nangangailangan ng pag-renounce muna ng kabilang kilusan ng Marxism-Leninismo.

Wala akong balita kung ano ang kondisyones ng NPA in case magkakaroon ng pag-uusap pero, based on some reports, open ang ilang sektor sa isang pag-uusap, tulad ng Southern Command na pinamumunuan ni Ka Roger.

Question: Sa pagkukumpara sa YOU sa mga nationalist movements sa Latin America, may patterns ba na makakatulong sa pag-predict ng kahihinatnan ng kilusang makabayan sa AFP? Are nationalist armies incapable of playing any positive role in national liberation?

PROF. LALLANA: Yung sinabi ko tungkol sa Ecuador at Peru, hindi sila national security regimes kundi avowedly national reformists o kaya national revolutionary. Tinatawag nila ang coup d'etat nila as a "revolution" na may popular mobilization. Kaya nang sinabi ni Julius na ang sa YOU ay para sa isang "coup-cum-revolution," tumindig ang balahibo ko in a sense that, "O sige, kung iyon ang gusto ninyong i-public cover." Second is the concept of "corporatism" na kung saan merong facade of political mobilizations, which, in a way, are not threatening to the State. Ang pag-oorganisa na ito ay ginagawa ng estado upang i-perpetuate ang sarili niya at usually, ginagawa ito sa pangalan ng bayan.

Hindi ko sinasabi na walang role ang mga sundalo sa pag-propagate ng national liberation. May mga mobilisasyon ding may nagawang konkreto towards national liberation tulad ng Panama sa ilalim ni Gen. Omar Trujillos na kung saan naibalik ang kontrol ng Panama Canal sa Panama mula sa Amerika. Ang mas importanteng feature nito ay na-demilitarize ang military coup at nagkaroon kaagad ng popular mobilization. Yung mga coup na nagbigay ng national revolutionary regimes, usually, na-overthrow din ng mas right-wing na coup.

Question: Sino sa mga Pilipino, buhay man o patay, ang pinapanigan at modelo ng Kilusang Filipinismo? Sa pagturing ng bayani natin masisiguro kung ano ang laman ng isang ideolohiya tulad ng Filipinismo. Kahit kasi sa advertisement ginagamit ang Filipinismo o pagka-makabayan.

MR. LUMBAO: Kailangan sigurong ipaliwanag ko ang irreducibles ng Filipinismo. Una, ang lahat ng yaman ng Pilipinas ay dapat pag-aari ng mga Pilipino. Dito sa Pilipinas, ang dapat na hari ay ang mga Pilipino. Batay sa ganitong paninindigan, masusukat natin ang kontribusyon ng bawat Pilipino.

Sino sa mga nagdaan ang nakatugon upang mapalawig and basic irreducible na ito? Lahat ng bayani ay tinitingnan namin na nagbigay ng kontribusyon, maging si Aguinaldo kasama na ang kanyang mga pagkakamali. Ang sino mang Pilipino na ninais pagyamanin ang pambansang interes ay isang bayani at dapat lang na tingnan bilang isang modelo. Ang modelo ng nasyonalis-

mo ay hindi monopolisado ng isang tao. Hindi katulad noong kinuwento ni Ka Noni kanina na halos gawin na nilang bibliya ang red book at gawing diyos si Mao Tse Tung.

Comment: Dapat nating isipin na ibinenta kaagad ang rebolusyong 1896 at nagbakasyon sa Hongkong ang mga pinuno nito. Bumaliksila dito sa Pilipinas dahil may pangako na ituloy ang rebolusyon dahil may mga armas. The 1896-1889 revolution was led by one caste of the mercantile class of the Filipinos. Ang Filipinismo ng mercantile class ay magandang leksyon para hindi natin ibalik ang kalokohan.

MR. LUMBAO: Pag sinasabi nating "ekspresyon ng pagkamakabansa" ang rebolusyong 1896, kinikilala na rin natin dito ang mga kamalian at kahinaan. Ang rebolusyon ng 1896 kinikilala naming ekspresyon ng sangkabayanan, yung pagnanais ng pagsasarili at kilalanin bilang bansa.

Ano ang batayan ng pagtatagumpay ng isang rebolusyon? Ito ay ang matibay na pananalig ng sambayanan sa ideyolohiyang nagbubunsod sa mga tao upang magrebolusyon. Pag wala ito, kailanman ay hindi mananaig ang rebolusyon.

Sa ideyolohiyang pinalalaganap natin sa kasalukuyan, kinikilala na natin ang mga aral ng nagdaang kasaysayan upang ang kalabisan ng mga baligtaring uri ay maiiwasan.

Ang aral dito ay, minsan, sa yugto ng kasaysayan ng ating bansa, umiral ang kabansaan, ang pagmamahal ng Pilipino sa kanyang bayan at ang pagnanais na lumaya ay nandoon, ng hindi na niya tinitingnan ang karanasan ng ibang bansa. Higit sa lahat, umiral ang paniniwala ng buong bansa na tayo, bilang Pilipino, ay may kakayahan upang baguhin ang ating sarili at bansa, na kamtin ang pambansang pagpapalaya ng hindi na tayo nanghihiram. Naniniwala kami sa kapurihan ng rebolusyon noong 1896 at dapat ipagpatuloy ito upang makamit natin ang pambansang pagpapalaya.

Question: Ano ba ang batayan ng pagka-Filipino? Is this determined by race?

MR. LUMBAO: Kapag sinabi nating Pinoy, ang iniisip natin ay pambansang interes. Sa Intsik, kahit saan siya man naroon, malinaw sa kaniya na Intsik siya. Pero sa Pinoy, hindi malinaw sa kanya ang pagka-Pilipino niya. Kapag ang Intsik ay kumontra sa ating pambansang interes, kontra-Pilipino siya, kaaway siya.

Question: Papaano kung may tunggalian ng interes sa mismong mga Pilipino, katulad ng tunggalian ng may-ari ng lupa at ng magsasaka? Kung mamimili tayo sa pagitan ni Tadeo at ni Hortensia Starke, nasaan ang Filipinismo?

MR. LUMBAO: Una, huwag muna nating tingnan ang pambansang interes batay doon sa ating batayang paniniwala. Mayroon kasi kaagad tayong nakatanim sa ating isip na ang nagde-define lang ng isang nationalist agenda ay ang Marxismo-Leninismo. Parang sinasabi mo na kapag hindi ka naniniwala dito, hindi ka puwedeng gumawa ng isang makabayang programa. Ang batayan ng ating pambansang interes ay ang pagkakaiba sa iba pang pambansang interes. Hindi muna natin tinitingnan dito ang interes ng iba't-ibang uri. Kapag nagkaroon na ng national liberation ay iba na naman ang ating pag-uusapan. Ang ideyolohiyang Filipinismo ay magiging bukas noon upang pagyamanin upang ang mga sumusunod na mga kontradiksyon ay mabigyan ng resolusyon ng mga sumama doon sa pambansang pagpapalaya.

Question: Ang konseptong nasyonalismo, Pinoy ba yan? Kasi ang konsepto ng nation-state ay nanggaling sa Europe kaya hindi ito Pinoy.

MR. LUMBAO: Kinikilala natin na ang nasyonalismo ay isang universal value, pero ang Filipinismo ay hindi.